

Jennifer Ovalle Sanabria
3er A – IES Olorda
Sant Feliu de Llobregat

Recorregut Passeig de Gràcia i Eixample

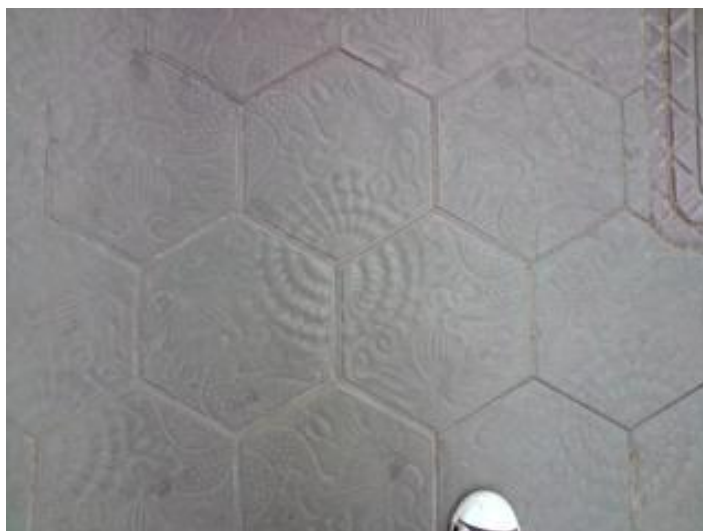
Plaça Joan Carles I: En diuen la Plaça del Pirulí perquè hi ha un monument amb forma d'obelisc.

Palau Robert: Es diu així perquè el senyor Robert Robert i Surís vivia allà. Les característiques de l'estil neoclàssic són que s'utilitza el marbre, les baranes són de material metàl·lic i la cúpula és de vidre. L'ús actual és que és un centre cultural on es fan diverses activitats com exposicions, concerts, etc. Una oferta que m'interessa és "Debats sobre la immigració avui", que una de les sessions és el 13 de Maig a les 19h.

Passeig de Gràcia:

Els fanals tenen unes estructures de metall que formen un angle recte i el fanal es troba al final del segment que forma l'angle recte paral·lel al terra. Les estructures metàl·liques tenen formes amb flors i són molt grans.

L'autor de les rajoles és Gaudí.

Vinçon: Ho va fer construir i hi va viure Ramon Casas. La va projectar l'arquitecte Antoni Rovira Rabassa a l'any 1898. Al sòl hi ha una catifa de flors i el sostre té bigues de fusta. L'ambient que es veu del carrer des de la galeria en el moment en que vam estar era que gairebé no passava cap vehicle; davant de la galeria, a l'altre costat del carrer, hi ha edificis; i pel carrer no hi ha molta gent. El quadre representa una dona prenent una cervesa, que porta una camisa vermella i una faldilla groga.

La Pedrera: Li van donar aquest nom perquè la façana està feta de pedra. L'arquitecte és Antoni Gaudí i l'estil arquitectònic és de modernisme català. No ens van deixar entrar-hi.

Carrer Provença: Als pisos es duen a terme activitats econòmiques com una notaria, uns advocats, un "centre" de medicina estètica, un "centre" de relacions i productes, un "centre" de disseny industrial i uns altres advocats. El nom d'una botiga és, per exemple, Maria Cristina, que és un restaurant.

L'Eixample: Es diu així perquè eixample vol dir "ensanche" en castellà, que és quan una població s'eixampla (es fa més gran) gràcies a un conjunt de cases o un carrer. Es va dissenyar perquè la ciutat no creixés de manera descontrolada. Els creua la Diagonal. L'amplada dels carrers és d'uns 10,5 metres (les voreres fan 2,25m i la carretera 6 aproximadament). L'alçada dels edificis és d'uns 7-8 pisos aproximadament (uns 16-20 metres).

Casa de les Punxes: Es va construir el 1905 i la va projectar Josep Puig i Cadafalch. La façana està feta de totxanes, pedra i ferro. Els balcons són de ferro amb dos pals amb una forma, un a cada costat del balcó. La teulada té forma de con de ferro on hi ha un element que aguanta la punxa de dalt de tot. Les finestres estan fetes de pedres d'un color cru amb formes. Li diuen La Casa de les Punxes perquè les teulades tenen forma de con acabats en una punxa. La Casa de les Punxes estava tancada. La banca ètica consisteix en que els bancs que hi pertanyen a aquesta col·laboren per tal

d'aconseguir la millora del medi ambient i un món més just, és a dir, ajudar a les ONG etc.

Núm. 284 del carrer València: En aquest número es troba El Museu Egipci de Barcelona. És privat perquè hem de pagar per poder entrar-hi. Es va inaugurar l'any 1994, però a la porta posa 1993. Al Juny es fa un viatge del dia 8 al 19 a Egipte, al Llac Nasser. En aquest viatge es fan moltes activitats, com per exemple visitar la tomba de Tutankhamon i Ramses VI.

Conservatori Municipal de Música: L'arquitecte és Antoni de Falguera i Sivilla i el dissenyà l'any 1916. Una de les aules està dedicada a Lluís Millet, una altra a J. Bta. Lambert, una a Antoni Català, una altra a Federic Alfonso, una a Joan Massià, una altra a Francesc Costa i una altra a J. Suñé Sintès.

Mercat de La Concepció: Es va inaugurar el 1888. Està fet de ferro, vidre i el sostre de fusta. En el carrer perpendicular a l'entrada del Mercat hi ha menys gent, menys tràfic i menys soroll.

Parròquia de la Concepció: Va arribar de l'interior de la ciutat emmurallada del carrer Jonqueres als anys 1869-1871. No es celebra cap acte religiós i hi ha molt poques persones.

Passatge Menéndez Vigo: L'alçada dels seus edificis és més petita en comparació dels altres edificis de Barcelona. Els edificis que hi ha són: Carburos Metàlics, Instituto Italiano de Cultura de Barcelona, Instituto Italiano Estatale Comprensivo, Molinare S.A.U., Zalic, Estudio Audioclip, Casa Degli Italiani Comiters, Coll Advocats, Centre d'Oftalmologia Bonafonte i Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona. És un passatge particular. Està tancat per unes portes molt altes de ferro amb reixes.

Jardins de la Torre de les Aigües: Port aquest nom perquè a dalt de la torre hi havia un dipòsit on s'emmagatzemava l'aigua perquè tingués pressió per arribar a les cases. L'altre interior d'illa no tenia una mini-piscina, l'altre tenia més flora, aquest té més bancs i una torre que l'altre no tenia.

Consell de Cent: El seu nom té l'origen al nombre dels seus membres, que eren cent.

Mançana de la Discòrdia: Se'n diu així perquè presenta les tres interpretacions diferents de l'arquitectura modernista: la Casa Batlló, la Casa Lleó Morera i la Casa Amatller. Els van dissenyar Antoni Gaudí, Lluís Domènech i Montaner i Josep Puig i Cadafalch, respectivament. Van ser construïts entre 1904 i 1906, el 1902 i entre el 1898 i el 1900, respectivament. Crec que sí que són un atractiu turístic perquè són llocs bastant coneguts i dissenyats per arquitectes també coneguts i, com estan més o menys a prop l'uns dels altres, els pots veure tots tres sense anar molt lluny. Quan vam anar hi havia molts turistes visitant aquests edificis.

El que més m'agrada és la Casa Batlló per la forma que tenen els balcons. Semblen uns antifàços.

Edifici d'estil neomudejar: També es diu Casa Pere Llibre i es va construir l'any 1872.

Principal centre financer de la ciutat: S'hi considera perquè està la Borsa de Barcelona, la Delegació de Barcelona del Banc d'Espanya i perquè està tot ple de bancs.

Núms. 2 i 4 del Passeig de Gràcia: L'ús de l'edifici és que és un edifici de segurs (La Catalana Seguros).

Plaça Catalunya: Posa en contacte el Passeig de Gràcia, Les Rambles, la Ronda Universitat i la Ronda de Sant Pere. Els possibles mitjans de transport per accedir-hi podrien ser: RENFE (R1, R3, R4, R7 i mitja distància), FGC (S1, S2, S5, S55), el Metro (L1, L3, L6, L7), el Bus Urbà i un taxi per exemple. L'utilitzaria com a punt de trobada perquè és un lloc molt conegut i es facilitíssim arribar-hi gràcies al gran nombre de mitjans de transport públics que ens poden portar.

Rambla de Catalunya: Hi predominen els bars, les terrasses, els restaurants i les cadenes de menjar ràpid. L'escultura recorda a Guell i Ferrer. La llibreria Fabre es va fundar el 1860 i la ferreteria Villá es va fundar el 1912.

Fundació Antoni Tàpies: Va ser fundada l'any 1984 per Antoni Tàpies. La idea era la de crear un centre per a l'estudi i la promoció de l'art

contemporani. Compta amb una de les col·leccions més completes de l'obra de Tàpies, donades pel propi pintor i per Teresa Tàpies. Conté més de 300 obres de tots els períodes artístics del pintor. Va obrir les seves portes en 1990. un edifici modernista obra de l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner. Projectat el 1879, va ser construït entre 1881 i 1885, la façana de l'edifici combina la utilització dels maons amb ferro. Va ser el primer d'aquestes característiques que es va construir a la zona i va servir com a seu de l'Editorial Montaner i Simon. Va ser restaurat pels arquitectes Roser Amadó i Lluís Domènech Girbau que, a més, el van condicionar per a ser la seu de la Fundació. Tàpies va realitzar una escultura, *Núvol i cadira*, que actualment corona la façana de l'edifici i que s'ha convertit en tot un símbol de la pròpia fundació. La biblioteca, especialitzada en art modern i contemporani, compta també amb una important secció dedicada a l'estudi de la cultura i l'art asiàtics, africà i oceànic. Recull el fons més extens sobre l'obra d'Antoni Tàpies: monografies, catàlegs d'exposicions, invitacions, articles de premsa i material d'arxiu divers. Va ser inaugurada el juny de 1990 amb un fons inicial d'uns 5.000 volums procedents de la donació de la biblioteca particular d'Antoni Tàpies. El fons actual el constitueixen més de 43.000 llibres i catàlegs d'exposicions, i el creixement anual és d'uns 2.000 volums. Disposa, a més, de 480 publicacions periòdiques i una col·lecció d'audiovisuals amb més de 700 títols. També són a disposició del públic les bibliografies i dossiers documentals elaborats amb motiu de les exposicions que tenen lloc a la fundació. Les col·leccions inclouen llibres sobre pintura, escultura, dibuix, gravat, arquitectura, disseny, arts decoratives, performance, fotografia, cinema i vídeo, així com les arts emergents més recents.

Cantonada costat mar entre Rambla de Catalunya i Aragó: El més antic és el que es troba en direcció Llobregat i el més nou és el que es troba en direcció Besòs. Ho sé per com és la façana (el seu disseny). M'agrada més l'antic.

Aparador Colmado Quílez: Posen molts productes a l'aparador, tots amb el seu preu. Per exemple, el xocolata blanxart vainilla val 5,95€.

Carrer Balmes: La seva amplada és d'uns 12m. Les voreres són més estretes que les d'altres carrers, però l'amplada és semblant als altres carrers. Els dos pisos de dalt del núm.249 i el núm.262 van ser construïts després, i es nota perquè els dos pisos construïts més tard, la façana d'aquests no s'assembla molt a la façana original. La parcel·la 233 és el doble que la 231. El 233 té 5 pisos. El principal té una vidriera de colors amb finestres i és una mica més alt que els altres edificis. Es van construir l'any 1901.

Carrer d'Enric Granados: Enric Granados Campiña (Lleida, 27 de juliol de 1867 – Canal de la Mànega, 24 de març de 1916), compositor i pianista català, és conegut per la seva obra pianística, especialment per la suite *Goyescas* (1911), en què va basar també l'òpera del mateix nom. Va crear una escola de piano a Barcelona, que ha produït figures tan rellevants com Frank Marshall i Alícia de Larrocha. El 1887, va traslladar-se a París amb la intenció d'ingressar al Conservatori d'aquesta ciutat. Malauradament unes febres tifoïdes li ho van impedir. El 1889 tornà a Barcelona on va donar un recital amb Malats i va actuar com a pianista en concerts dirigits per Crikboon, Manén, Casals i Tibaud. Comença

